
ŽENSKÉ V MEDRELIGIJSKI IZGRADNJI MIRU: UVODNIK

Vprašanje raziskovanja različnih poti t. i. ženske religijske izgradnje miru je v Sloveniji in tudi širše še neraziskano oziroma malo znano področje. Vpeto je v kontekst vključevanja (manjkajočih) ženskih glasov v medreligijski dialog, ki temu služijo kot most za religijsko izgradnjo miru.

Cilji medreligijske izgradnje miru so odvisni od narave konflikta in njegove teorije sprememb. Te obsegajo: 1. popravljanje in/ali poglobljanje odnosov, 2. izboljšanje medsebojnega razumevanja, 3. iskanje skupnega mnenja o verskem prepričanju in vprašanjih, 4. spodbujanje skupnega ukrepanja in/ali 5. spodbujanje dopolnilnih ukrepov za mir in pravičnost. Prav medreligijski dialog in religijsko izgradnjo miru sekularni in religijski akterji pogosto razumejo kot nasprotje konfliktov religijskih identitet in religijskega nasilja.

Pri tem naj opozorimo na terminološke in epistemološke razlike pri uporabi pojmov religija in vera. S pojmom vera opisujemo neko psihično stanje, prepričanje, zaupanje v nekaj, kar nima statusa dejstva ali samoumevnosti (npr. vera v svoje sposobnosti, znanost, napredek in podobno). Gre torej predvsem za subjektivno naravnano in usmeritev oz. za psihično držo. Religija pa poleg te »notranje« držo vključuje tudi zunanje, »objektivne« pojavnosti razsežnosti oziroma sestavine, kot so obredje, dogme, svete predmete, načini družbene organiziranosti itd.

Prispevki v tej tematski številki *Poligraf* prikazujejo in obravnavajo teoretične analize, metodologije in dobre prakse različnih oblik in poti religijske izgradnje miru in ženskega udejstvovanja pri njej. Tematizirajo različne vsebinske sklope, ki vključujejo dobre prakse ženskih religijskih akcij, vprašanje vloge religije pri opolnomočenju žensk, (ženske) metode za miroljubno sobivanje in razreševanje konfliktov v religijskih okoljih, ženski aktivizem v patriarhalno-religijskih okvirih ter v najširšem okviru vprašanja spola, religije in migracij.

Nadja Furlan Štante in Anja Zalta